

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvänsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

Ví szte szol zemlé.

(Mt. 5, 13.)

Veliko odlikoványe, ali z-ednim veliko odgovornoszt i dúznoszt znamênijo zgoránye recsi. Vszáki krsztsenik pozványe szoli more na szébe vzéti i dopuniti vu 'zítke szvojem. Szol poszeben 'zmah dá hráni, obarje jo od szkvarjenja. Vu krsztseniki tüdi prebiva niksa poszebná mócs, stera sze obcsüti z-gucsa, z-ophonásanya, z-cêloga 'zítka nyegovoga. Z-kém sze dotika, na onoga má nezvojno i neznajöcs pobogsávajöcsi nászlad i ga csiní priszpodbnoga za králevszto Bo'ze. Ti prvi krsztsanye szo vu pokvarjenom pogaszkom szvéti sztvorili nôvi 'zítek brez zvänesnyega ro'zjá, jedíno z-vu nyí prebivajocsov, 'z-nyí sze vövléjécsöv csisztésov, plemenitésov mocsjov i poveksávali szo vedno racsún Krisztusovi naszledníkov. Toti je në slo to nalehci, brez protisztojenjá. Kem bole je pun bio szvét z-ranami pokvarjenja, k tem je bole csüto scsipécsó bolezén od szoli 'z-nyim sze dotikajöcsöv i setüvao je jo odpraviti. Z-ognyom, 'zelezom szo trébili krsztsane, ali zobszton, szkrivno, mogocsno mócs szoli szo nemogöcsi bilí vmoriti.

Ka pa mí moremo praviti na recsi Jezusove: Ja, mí szmo szol zemlé, ali bole mí bi mogli bidti tó! Z-nász bi sze mogla vövléjavati obdr'zécsa mócs na bete'zen. pokvarjeni szvét, mí bi düzni bilí dati

drügi, csisztési 'zmah, bogatési dühoven dr'zéték 'zítke, ár brez toga je nezmero púszten, vöteo i nics vrêden cslovecsi 'zítek.

Na nász csáka tá náloga, csi je escse tak tézka i neprijétna. Kak szol sze pre-mesajmo notri vu szvét. Naj obcsüti mócs naso i zvolno, nezvojno naj vzeme z-toga edem tao vu szébe. Od toga sze nepostrasimo, ka nász je malo i ovak tüdi malo dobroga csütimo vu szebi. Glávno je to, naj ono malo vszáki notri neszé vu szvét, z-doszta malo dobroga tüdi szhája veliko pobogsávanye. Szoli ovak niti në trbê telko, kelko je hráne, naj sze csüti na nyê 'zmah nyéni. To szí tüdi nemiszlimo, ka prevedno moremo evangelium citirati i morálno pobogsávajöcse vcsenyé moremo nosziti na vüsztaj nasi. Na 'zítek nas more gorizapiszani bidti evangeliom, naj ga more doliprecsteti vszáki z-onoga teda brez rêcsi tüdi bôgsajöcsi bodemo drüгим. Csi sze vu nasoj nazöcsnoszti nazájzadr'záva pijánc, gorihénya preklinnyanye, gnúszén gucs, szkvarjena düsa nevüpa drüge na szkvarjenje szküsávati, hüda düsnävészst sze sztröszí i sze neprijétno csüti: teda szmo 'ze bôgsajöcsa szol szvéti. Od toga sze tüdi neposztrasimo, ka sze ti hüdi radi odszlobodíjo od nász, ár to rávno szvedocsi kre toga, ka je szol do 'zive róne, do szkvarjenja szégnola i tam csüti dá mócs szvojo. Globoko szkvarjene düse vendar nebomo mogöcsi obrániti 'ze, ali csi sze nezglíhamo 'znyimi

i za nyihovo volo nezatajimo isztino, batrivanye dámo kamcsi tim bõgsim, kí bodo zajimali môcs z-toga, ka je, kí húdo vûpa imenívati za húdo i za dúžnoszt szvojo dr'zi, naj sze bojúje prõti kvarécsemi nászladi nyegovomi. Z-tem 'ze naprêpomágamo povéksávanye toga dobroga.

Predêde nase je pregányao húde dúsnevészti szvét, ár je obsúto vu nyí prebívajõcso visise vrszte môcs, ali nê sze je mogao popolnoma vövéti od nyihovoga nászlada. Dneszdén sze naõpak godí. Necsinímo nászlade na szvét mí, nego csiní nászlad na nász szvét. Nepoprávimo szvéta mí, nego pokvarí nász szvét. Niti nam nesztõj prõti zdaj szvét. Po prõsztom nász vkrâ szúne, za níkoj nász ne vzeme. Szkvaríla sze je, zamanszka je posztánola szol, nika ne valá vecs, nego da sze vövrze i szlácsi od lúdi.

Jeli sze pomérimo vu to? Nê, nigdár nê! Vu nami jeszte môcs, szamo szmo jo pozábili. Zbúdmõ sze szamo ednok pá na znánoszt môcsi, pozványa, dužnoszt i velike odgovornosztí nase: znõvics obsúti szvét, ka szmo dneszdén túdi szol mi na szkvarjenye nagnyenomi cslovecsansztvi.

Podpérajte „Diacski Dom“!

Podlíztek.

Ágica je odpüsztíla.

Máli román. 'Zítka kèp. Poszl. Fliszár János.

VII

Ágica odpüsztí.

— Hé, 'Zófika! Jeli bos sla na szenye z-menom, jasz 'ze 'zeném günce?

Tá escse itak lépoga, punoga, rô'zeerdécsega obráza sznêha je na künyszke dveri vöszkrícsála:

— Szamo 'zeni, 'zeni. Jasz dönok domá osztánem. Dvá 'zibka szta sze mi 'ze vözlegla i ti ovi sze 'ze túdi preklívati zacsinyajo. Nemrem ji tak niháti, ár sze znájo zadüsiti.

— No te pa osztani z-Bõgom!

— Szrečno hodi. Ali nika lépoga i dobroga mi prineszi. I k-doktori túdi idi za õcsi volo.

Szkrívni grehi.

Csi sto zavito ogrizáva szvojeja blíznyega, csi vkrádne nyegov bugyeláris, csi ga dolisztrilí, ali ocseméri, csi je pijánc, csi je kártas — — teda je veliki grehsnik pred ocsmí szvéta I prõti tomí szõdi lúdsztva nema niscse níka. Ali ka naj právímõ od oni grehov, steri sze prõti Bõgi doprinásajo, kak napédo miácsnoszt vere, oszkrúnyenye nedele, zamánjemánye i preklinyanye Bõzega iména! Sto ar'zi té za nájkmicšnêse grêhe? Vu té lehko grehsi stoj szák dén — lehko preklínya, kelko dobro szpádne nyemi, lehko je zgrablívi i nigdár nê szit, nedelo lehko vu krcsmi szpunyáva, ne csté Biblio, nemoli Bogá, vu céркеv zná bidí nezavdári notri nigdár — tak zná 'zivetí i szvét ga dönok more za odlícsnoga, postenoga põrgara dr'zati. Tak szo preobrnoli lúdjé mero morálno dobroga i húdoga. Na prvo meszto szo nê posztavili grêhe prõti Bõgi, nego prõti lúdém i szamo za grêhe prõti lúdém hodi kastiga, ali bláznoszt. Kak tézko sze navcsímõ, ka „Gospõd negléda to, ka cslovek, ár cslovek to gléda, ka je pred ocsámi nyegovimi, ali Gospõd to gléda, ka je vu szrdci.“

— Dobro je, dobro! Nika ti 'ze prineszém, ali pri ocsáj mi 'ze vendar nika nezmõre doktor.

Za dvê i põ võre je Tilaj gazda naszrêdi naszenyi sztao i podkrmleni günci szo 'ze túdi drúgoga vértá bilí. Eden pôdrúgi cent 'zmeten okrõgloga, velkoga csrvá, komaj fudajõcsi meszár nyemi je v prgíscso precsteo v lépí trdi nõvi bankaj günceszko sumo. Na szredíní cstenyá pènez szta bilá, gda je edna bõsza, v-zakrpanom gvanti, vrcs vodé v rokaj dr'zécsa deklina sztõpila tá erkõcsa:

— Bácsék! nedte nücali eden napitek mrzle vodé?

— Hej moja csí, zaká neodávles bole vína. Tiszto bi ráj pilí lúdjé.

— Friska voda je túdi dobra — zamerka z-poníznosztjõv ta deklícska.

— Ne glédaite tá moj cslovek! Meni je drágo vrêmen. Nemam cajta vam dvakrat csteti!

Trplênýa blagoszlov.

Trplênýe je plamén, steri gori i 'zgé,
Prepráva grêh, gízdoszt, — hüdôbo vöplevé,
Vö trêbi z-nasi szrdc zemelszke bolvané,
Pri zgübícskaj nasi nász vcsini ponízne.
Gde té plamén hodi, 'zgé i opüsztsáva,
Nôvi 'zítek sztáne; trôst i vera práva,
Steroga cvêt disí, obveszelí düso . . .
O'zivi, scsísztí sze, kí je mantró szkúszo.

Mantra je pecsína, mí bí pogíbali,
Csi bí z-Bo'zov mocsjöv nyé nebi nészili;
Csiszta vretina vré, cüri z-té pecsína,
Ocsrsztvi, o'zivé, kí 'znyéne vretine
Pijé. Tá vretina je vera vekvecsna,
Navcsi nász vervati vsze, vu Bôgi ona
Tá obláda 'zaloszt, na szvétí bodôcso,
Obláda i ednók kríz, groba té'zkôcso.

Mantra je lesztvica, stere eden konec
Na zemli sztojí, te ov do nébe kumesz,
Sto po nyej batrivno gori doli hodi,
Csi bár z-ôcsi csesztô tú'zne szkuze tocsi
I csi bár na zemli nedobí nájema,
Csáka tam od zgora na nyega korôna.
V nébo ga pripela po zemlé vandranýi,
V-bôgso domovino po nyegvom mantrányi.

Trplênýe je kríz, steroga vszi noszijo,
Kí sze po Krisztusa návuki vodijo,

Med szirmáki iscsi nyegvo verno csrêdo
I nej tam, gde jeszte grêh, précimbe gnêzdo.
Jezus je poszvéto, z-krvjöv zapecsato,
Vecsni mir nam szpravo pri ocsi bogato,
Za krízom má pridti vekvecsna korôna,
Sto bode nyé vrêden, 'znyöv ga Bôg oblôna.

Trplênýe je proba, steri nyô presztójí,
Od vere nészôtöpi i nyé nezatají,
Kríz noszi mirovno, vu cágloszt neszpádne,
Z-mantróv raszté 'znyim vera, k-Bôgi pôt nájde,
On zná, ka Bôg lübi, csi rávno kastiga,
Nê nyemi je na kvâr, teski trplêný brigá.
Sto vu nevôli i vu kaksté vihéri
Obsztójí, on bode ednók pri nyem v-méri!

Trplênýe je zanka, toga hüd'ga szvétá,
Satanova mréza, po'zelênýe tejla, —
Nadigávajo nász na „hüdo 'zivilênýe“
i na tánihánye csísztoga csinênýe,
Ali túga, mantra, nász k-nébi pozdigne.
K-nasoj szvétoj veri, nász k-Bôgi podigne,
Potrdjáva v-veri, csi nász bár on vrazí —
Zmó'znov szvojov ramov nász tüdi ozdraví.

Trplênýe je angel, z-nébe k-nam poszláni,
Bôg ga je sze poszlaó, ná bode med nami,
Ná glászi právico, ka nega na szvétí
Nika vecsnoga i sztálnoga nê eti.
Vsze je preminôcse i nê obsztójécse:
Szprávlajmo szí záto te nebeszke kincse:

— Zmúvi meszár razdrasztšení, ali Tilaj Bálint
je dônok ráj te poznáni deklíne tú'zen obráz glé-
dao, vu stere premedlêni gvant sze je eden má-
licski zamázani, od mraza dregetajôcsi szúhoga
têla pôbícek íovio.

— Nini, ka vidijo moje szlabe ocsi! . . .
To málo Ágico . . . — Odkud me poznate bácsi?
píta tá mála deklícska i osztro ga gléda z-blíscsé-
csi málimi ocsámi.

— Vcsaszí moje dêtece, vcsaszí . . . Hodi
eszi blízze k-meni . . . Pové mi, jeli znás csteti?
Poznas racsún?

— Poznam szploj do milionke.

— Tak? Tô je jáko lêpo moj golôb. Pové
mi kaksí racsún vidis na etoj banki?

— Sztô,

— Ka pa na eti ovi?

— Na té tüdi sztô;

— Kapa na eti ménsi?

— Deszét, pa deszét.

— Prav je. Tak je tü cêla gyüncseszka
summa . . . Vidita máлива, na kak málo meszto
sztízne cslovek eden pár güncov? — tiszkavsi
Tilaj Bálint banke vu bonkoláris.

— No zdá mo pa jasz tebé pítao mála,
pové mi ka ti je imé?

— Hja vé szte 'ze prvle zuali bácsék, ka
mi je Ágota imé. Boda Ágota.

— Mati sze tüdi Ágota — Büki Ágota zové,
jelibár?

— Tak szo sze zváli . . . Ali da szo 'ze
na brütivi, z-ocsom vréd!

— Vrág zemi té vöter, tak mi práh neszé
vu ocsi! — i meno szí je Tilaj z-psznicov
ocsi. — Moja deca hodmo vö od ete tesznôcse.

— Hja da jasz vodô morem odávati i es-
cse szem za edno kupico nê odála!

— Vlê vö moje dête cêli vrcs, jasz ti cêlo

Vsze drügo, ka mámo, vsze eti nihámo,
Li szamo nebeszke z-szebom odneszemo.

Mantrá me ná moka, kri'z, túga i 'zaloszt,
Na to'zbo neodprém vúszt, na nezadovolnoszt,
Po mantránya pôti brez to'zbé potüjem,
V-szvétoj Bo'zój rêcsi pocsínek, mir náidem.
Isztina, bôgse bi bilô po sztezi gladkoj,
Kak vnôgi hodijo i nê po braszklavoj.
Ali da je Bo'ze ! tvoj dár i nevola,
Noszim jo trplívo, ná bô tvoja vola !

F. J.

Sinyoríje racsúni.

Sinyoríe racsúne od pretekôcsega sinyôr-
szkoga 1925. julius 1. do 1926. juniusa 30. leta
v-naszledüvájôcsi dátkej posztávimo v-nasem
csaszopísi pred postüvane cstitele, z-sterimi
notri mênimo pokázati i tak príliko ponüditi
vszém verníkom poglédnoti odprineseni áldo-
vov safarsztra.

I. Diacskoga-dôma racsún.

Notrijemánya je bilô vszevküp v pênezej
Din. 159.849·65, stero notrijemánye je zhájalo :
Preminôcsega leta penez osztánek Din.
31.857·85 ; Od vlo'zni penez do 1925 dec. 30-
toga interes 3,197·55 ; Sinyôrszke podpornice
podpora 8.000·— ; Od letosnye podpornice pô-

szoda6.276·60 ; Po 'poszebni gmajnaj i z-drúgi
vrêtin áldovov 110.517·65 ; K-toj sumi szo na-
szledüvájôcs prineszle poszebne gmajne i dobro-
csinitelje áldove : Szobocske fare vernici 13.375
50 ; Püconszke fare 9.586·— ; Tesanovszke fare
1.554·— ; G. Szlávecske fare 5.208·50 ; Bodon-
szke fare 364·— ; Z-Sálovszke vészi Makári A.
vucsitel 50·— ; Z-Fôkovec Horváth Józef 50·— ;
Z-G. Petrôvszke fare 20·— ; Z-D. Lendave 20·—
Z-Domajnsavszke —·— ; Diacskoga dôma osz-
novleníki szo plácsali 19.492·50 ; Od králevszke
birovíje po vözglíhanyi to'zb 250·— ; 367.^{8/10} dol-
lárov notri menítvi 21.790·— ; Od povôdni
skodníne podpora 1,000·— ; Z-odaje 2.184·— ;
Napôszodo vzétje 13.200·— ; Z-rázlocsni drobí-
sov 312·90 ; Od marburgszke gmajne darila
2.348·— ; Zagrabecskoga sinyôra pobrána darila
3.000·— ; Z-Stajara poszláno od nisteri vere bra-
tov 220·— ; Z-Amerike 5.395·— ; Z-Sweica po
Fliszár Vincívi pobráno 637·— ; Gustáv Adolfa
drúztvo z-nemskoga 13.317·— ; Z-Radgonye
119·25 ; Z-Vogrszkoga 1024·—.

II. Cêlo vödávanye :

Din. 152.601·90

Stera suma je vödána : Na zídanye Dôma
i szpráviscse 126.635·10 ; Na osznovleníkov hrá-
nenye 8.496·55 ; Na kürjávó 3.255·25 ; Na derá-
rov vödávanye 1.045·50 ; Pranyé i na 'zájfo
524.50 ; Na vérsztvene potrebcsíne 873·— ; Na
szviny szprávlénye 3.687·50 ; Na popravek 232·75

plácsam i hodta z-menom.

Palico szí je podpazdje djao i z-ednov ro-
kôv je pojbcísa, z-ednov pa deklícsko prijao i
vô je sô z'-zivinszkoga szenya. Zdâ je te máli poj-
bícsek zácsao gúcsati.

— Zakâ szte dáli bácsek té velike böcike
tá tisztoimi debelomi bácsivi ?

— Odao szem nyemi za eden cifraszti pa-
pér.

— Máte escse vi bácsi böcike ?

— Mam, moj szin dvanájszet.

— Pokázte mi je bácsek !

Dobro je moj szin, pokázem ti je, szamo
sze pascsi véksi zrászti, i te lehko k-meni prides
za máloga bérisa.

— Ka je pa eto ? — Kázao je pojbcis na
napunjeno ledreno turbo.

— Turba moj szin . . . Ej, ni, poglédnimo,
ka je zdévala mama v nyô ? . . . Nika jeszte v

nyê deca, i kak vidim fájne 'zmáhne pogacse. Ná
vama vszákomí edno.

Bliscsécsa radoszt sze je razlejála po obê
dvê deteti blêdim szúhom obrázi, kak szta v-rô-
ke vzelé, vszáki edno, liki tanyêr veliko, bêlo
pogacso. Pojbcis je jo vcsaszi nacsno, ali Ágica
jo je vu fôrtoj zaszükala. I deteta blájzena ra-
doszt i bliscsécsa szvekloszt, tak dabi Tilaj Bá-
linta, od szkrovne túge i míszli, stera je nanye-
gavom obrázi brazdé narédila — tüdi bliscsé-
csega vcsíníla i tak je obcsüto, tak sze nyemi je
vidlo, da szo nyemi temne ocsi szveklêse grátale
i bole vídi 'znyimi.

— No zdâ bi vama pa nika trbelo kúpiti.
Ka bi radiva mela, deca ?

— Meni trompôto pa ednoga máloga cuze-
ka kúpte bácsek !

— Meni pa tákso málo bábo z-erdécsov
szüknyov — právi Ágota.

Na rôrov pométanye 56.—; Na osobno, (küharce i gondnoka) 6.400.—; Na dácsó 61.30; Postni sztroski 26.—; Na osznoventikov poszójila ('ze je nazá povnyeno) 1.020.—; Na drúgi ménsi drobís 319.90.

III. Dúg.

Zidanye i znótrésnye szpráviscse je kostalo 188.025.11; Z-toga je vöplácsano 126.653.—; Dúgá jeszte escse poszebnim mestrom i trítcom; stero je në vöplácsano 61.898 din. 11 par.

IV. Szilja i drúgi naturiálov racsun.

Od preminócsega leta je osztalo 182 kilo psenice 468 kil 'zita; V-tom leti je dáno 1387 kil psenice 1293 kil 'zita i drügoga 'zivisa 4204 din vrédnoszti; Osznoventíki szo dáli 300 kil psenice 300 kil 'zita i 2825 din. vrednoszti 'zivisa. Vküp 1869 kil psenice, 2061 kil 'zita, 7029 din. vrédnoszti 'zivisa; Szlávecsko je escse në notriposzláno 112 kil psenice, 73 kil 'zita; Szemleto je 1163 kil psenice, 1292 kil 'zita. Osztáne 594 kil psenice, 696 kil, 'zita; 'zivázni je szpolágano 44 kil psenice 72 kili 'zita; osztalo je na prísesztno leto 550 kil psenice, 624 kil 'zita, zvön toga blúzi 100 kil psenicse i 50 kil krúhove mele, 10 kil graha, 68 litrov maszti 80—100 kil zájmecske, nika malo krumpisov, 5 i pô pintov tikv. olia, 9 i pô litrov jészia, mámo 1 vékse i 2 ménsivi praszéti, 6 kokósi, pô klavtra gyósovi i blúzi 1 klavter gorizoszékani zmésani drv i 1 dober vöz szkálja.

V. Osznoventíkov prehránenye

je vsze napéneze preracsúnano z-vön kvartéla kostalo 37.764 din, 10 par, na 14 osznoventíkov razracsúnano príde na vszáksega 2697 din. 45 par, tô na ne szplöh 9 mészecov razdeljeno na ednoga poednom príde mészecsno bole 300 din. Tú moremo zamerhati, ka szo g. Dobrai ostarjás, kak preminócse, tak eto leto Hajdics Ádami szíromaskomi osznoventíki obed i vecserjo célo leto k-senki dávali, szamo záútrik i kvarteo je dôbo v-D. Dómi. 'Zenszkoga drúztva Diacszkoga dôma napréidénye na szrdcáj noszécse vréle goszpé szo vecskrát darúvale mléko, szmetano, kiszilák, belice, ocvérke, kolbászi, povohjeno meszô i drúge féle jésztvino i verosztiúvale na kúhanye hráne i poravnávale kúharco.

VI. Na Diacszkoga dôma zidanye i hránenye osznoventíkov po poszebni gmajnaj pri-nesení áldovov vöpokázanye

tüdi za potrébno drúzimo, z-steroga sze vídi ver-níkov velika áldovnoszt i vere neprecenjena lübézen.

Szobocska fara 13.375.50 din. pénez, 'zivisa na péneze preracsúnano 2782 din. 50 par lész— foringe 141, napsz. —, Püconszka fara 9.586.— pénez, 1.360.50 'zivisa, lész —, foringe 38, napszam —, Tesanovcsarje 1.554.— pénez, 469.— 'zivis, lész —, 5 foringe, 5 napsz. Morávcsarje 4 foringe, G. Szlávecsa 1.208 pénez, 428 din.

— Dobro je moja deca vsze bôde! Ali prvle dönok vama küpim niksi lêpi gvant.

Za pô vöre szta v nôvom gvanti, v-nôvi puncsukaj skrofali tevi dvé deteti pritom velkom csloveki. I te máli pojbícs sze je vszíkdar bole knyemi vlékao i nesztanoma je pripovedávao i szpitávao.

— Znáte ka bácsek? Povéte babici, naj náj nesztirajo vkrá, — mené ino Ágice.

— Oh tô pogansztvo tak nevcsiníjo babica.

— Verte bácsek, ka szo tak pravili babica, ka náj na drúzavno dájo. Ár csi midva neva pri-nyí, te sze z Winter bácsiom ózenita.

— Ne slefecsi, Mísek, ár te babica buje-jo! — i v-rebro je dregnola slefetájócsega málo-logs brátseka.

I pojbícssek je uprav zamúcsao, ár szo sze

'ze notri obrnoli vu Winterovo dúgo vösztvo dvo-riscse.

Na szkrádnym sztanoványi szo escse itak pred deszetimi létmi 'ze razklobotane zbo'zne dve-ri szlúzile z-trépšov vernosztióv szvoje pozványe. Magda 'zenszka je z-gori zoszúkanimi rokávami od korita, v-sterom je gvant prála, szkocsila pred klonckajócsega gosztá.

— Za bózo volo! Koga mi vídijo ocsi! — je vküppócčila z-debelami dlanami, csüdúvajócsa sze. — Bóg te je prineszao, Bóg, Bálint! Bogme szem vcsaszi në szpoznala, nateliko ti je szlána viaszé obelila . . . Tô szo pa vendar tvoja deca? Ali pa . . . oh Bóg za gréh ne vzemi i kamasté me moj Bóg deni — szkoron bi vász në pozna-la! . . . Sto vam je pa té lêpi gvant szpokü-po? . . .

— Bácsek szo ga küpili, i viste babica, eto-ga cuzeka szo mi tüdi té bécsek küpili! — kázao i prestimávao sze je máli Mísek.

z'ivisa, Bódonszka 364 pénéz, 1.483 z'ivisa Sálóvcšarje 50 pénéz, 363 z'ivisa, Hodosanci 20 lódov leszá, 20 foring, 20 napsz. Krí'zevszka i Perzkóvszka vész 50 pénéz, 46 lódov leszá, 51 foring, 46 napsz. G. Petróvszka 20 pénéz, 1383 z'ivisa, 31 lódov leszá, 31 foring, 32 napsz. Dol. Lendava 20 pénéz, Domajnsevci 30 z'ivisa, 18 lódov leszá, 19 foring, 18 napsz. Benkó Stevana famíliá na szvojoj foringí 120 vozóv sódéra 90 kubikov i 2 vozá lósa, Siftár Géza orsz. poszlanec na szvojoj foringí 4 szteszane tramé, Szapári-jovo imánye z-Vucsogomilszke gósztsé pét lódov boróv, steri je vszáki 3 tramé 6,5 m dúge dao. Zelezniska posztája 11 vóz lósa pod pod. Kúharove ciglenice 4 vozé lósa pod pod. Vljaj Ferenc predanovszki ostarjás za dvér i oblokov toke rasztov lész.

Jezero dinárov i vékso sumo szo darüvali:

Gospá dr. Sömenojca szo 1000 dinárov fundácie djáli, stere sume interes od leta do leta eden szíromaski, dobroga vcsenyá i znásanya osznovlenik má dobíti. Sinyórszka podpornica 8000 din. Szobotsko ev. zenszko drústvo pri 25 létnice ószvetka držáne veszelice csiszti dohotek z-offertoriumom 3525 din. Szobota velka obcsina 3000, povódní podpora 1000, Z-Szobote dr. Skeriák Aladár odvėtnik, Kováts Stevan g. sinyór, eden neimenüvani penzionát, Prėkmurska Banka, z-Püconec g. Ludhár Ádám z-tüváriscov,

z-Tėsanovec Ernisa Vince tržec, z-G. Szlávecs g. Fartek Ferenc cėrk. inspektor, z-Budafoka Keréc Ferenc (924 din.) szo poednom 1000 din. darüvali. Zvóntoga escse Prekmurska Banka 3 dúge sztole i eden omár. G. Schöckojca eden velki Luther M. kėp na sztėno. Tė imėna sze vu zláti knigaj zószebno ovekivecsijo.

Po 200 dinári szo aldüvali:

Rehn János z-tüváriscov z-Tisine, Krányec Peter z-tüváriscov i Stiván Ferenc krcsmár z-tüváriscov z-Gederovec.

Po 100 dinári szo aldüvali:

Z-Szobote: Dr. Vucsák Stevan vrács, Vörös János, Fliszár Józef szabó, Nemeč János, Heklics Stevan tržeci, Benkics János ostarjás z-tüváriscov, Szocsics Ferenc kávník z-tüváriscov, Kováts Anuska goszpodicšina, z-Küpsinec: Kocsár Józef, Titán Iván vucsitel z-tüváriscov, z-Krajna: Szocsics Kálmán z-tüváriscov, z-Vescsice: Vratarics János, z-Püconec: Kúhár Mária goszpodicšina, Titán Józef vucsitel, z-Moscánec: po Fujsz Ferenci pobráno, z-Cellja: Verén Józef, z-Szlovenszka Bisztrice: Mácsek Viktor, z-Kermedína: Sárkány Ferenc

VII. Sinyorszki sztroskov racsún:

Notrijemánye: z-prem. leta osztáne z-interesom vréd (1925. dec. 31-ig) 3.836-73 Po poszebni gmajnaj notri plácsano prvėsega leta duplinsko

— Oh, oh, té Bátint, té dober Bálint . . . Bóg te náj blagoszlovi za dobroto tvojo . . . No doj szí szedi moj golób. Liki, jelibár kama? No csákaj, vcsaszí doj zdignem korito z-sztolca . . . No zdaj szí moj golób eszi doli szedi i z-szilov ga je doj poszadíla Magda zenszka.

Vu naszledüvajócsój minúti je pa nahitroma gori szkocso.

— Tyú parakacsa, ka je biló na etom sztolci?!

— Juj nyuj! gde hodi moja nóra pamet! Oh szíromacsek tí, pozábla szem moker sztolec doli zbriszati . . . No, zdá szí lehko doli szédes, moj golób . . . Nė je znás na právom meszti ze moja pamet. Kelko vdárcov, kak nezgovorne neszrecse szo me doszėgnole v-ednom leti tekája. Nãobprvim mi je zet mró. Pri zidanyi ga je eden tram bujo. Potom je v-zaloszti zanyim odísła szíróta csí moja tüdi, na sinyeki mi nihávsa etiva

dvá neosznovleniva szíroticsa . . . Oh tí szmileni ocsa nebeszki, da szí me tesko pregledno! Vkrá szí mi vzéo dobroga mózá tüdi . . . Szamo trí dni je bio szíromák betėzen, bodláji szo ga odneszle. Oh, kak neszrecsna, osztávlena szem grátala! Escse i jedíni szin me je tüdi povrgao. Komaj, kak sze je vónávcso sloszaríjo, je v-Pest odísao goszpodsztvo spilát. Oh tí moj lüblėní Bóg, da szí me króto orano — jókala, szkuzíla sze je szíróta vdovica, z-rokámí szí zakrívá obráz — tak bridko sze je zácsala jókati, ka sze je malo nė razvrgla tá nevolna szuszka. I ednók . . . oh, kak csüdno vidócsé szo zenszke ocsí! Nikák je pred oblokmi ső z-ednákimi sztopáji i tüdi sze je notri na oblok naklono, steró je na tak csüden tróst szlüzilo toj vdovici, ka nyé precí hėnyao vu tísztoj minúti britek jócs ona sze tüdi zaszmějécs vó nakloníla, tüdi vó dvóvinsztvi bodócsėmi Winter Nácií. híznómí gosz

12.326— vszevküp 16.162.73— s Vö je dano : Na sinyörszke potrëbcsine 11.482—, Diacscomi dömi docsaszno poszojilo 4500—, vszevküp 15.982— Osztáne na prisesztno leto 180.73, k-steroj sumi pride nazájplácsano poszojilo 4500 din, Szobocske fare z-924—25-toga leta düg 592.25, Domanjevské fare na 925 26 leta düg 216— ai je szamo na polojno plácsala, te ove szo vsze duplinsko plácsale. Interes 396.95 vszevküp 5705.20, osztáne 180.73, tak bi sinyorszke kasze gotovina hila 5.885.93 csi sze vsze notri plácsa.

(Dale.)

In necessariis unitas.

A világháboru át nem tekinthető bajokat okozott és még hosszú-hosszu idő kell ahhoz, hogy azok a bajok némileg is megszűnjenek. Hozott magával azonban a háboru jót is. A háboru alatt az ellenségeskedés és gyűlölet szításával sikerült ugyan egyfelől a nemzeteket és népeket széjjeldarabolni, de a háboru után az ellenséges határokon át másfelől nagyérékü kapcsolatok jöttek létre. A szükségtől hajtva, a Krisztus szerelmétől szorongatva, a hit közössége alapján a világ lutheránusai egymásra találtak. Ebben az egyesülésben tulajdonképp az evangéliumnak nyelvi és faji különbségeket legyőző ereje nyilvánult meg. Az írásból hiszen nemcsak

tudnunk, hanem követnünk is kell azt a magas-tos tanítást mincisen sem zsidó, sem görög, mindnyájan egyek vagyunk a Krisztu ban.

Midőn uj hazánkban az evangélikuság szervezkedni kezdett, a prekmurjei evangélikusokat valósággal meglepte és mondhatom fájdalomosan érintette, hogy ugyanazon Urnak szolgáló, ugyanazon multu, ugyanazok a feladatok előtt álló szlovák (tót) atyánkfiai elfelejtik: salus ecclesiae suprema lex esto és nyelvi, meg faji jelleg szerint akarnak szervezkedni.

Mivel a régi magyarhoni lutheránus egyház szintén nem ismerte a nyelvek szerinti csoportosítást, s mivel olyan természetes, valósággal »ideál«, hogy az egyházban különböző nyelvű atyafiak békességben együttlakjanak, mi prekmurjeiek már abovo határozatilag kimondottuk azt, hogy a többség mellé állunk szeretetből, hűségből, kötelességből, mert szívünk és atyánk egyházának érdeke azt kívánja, hogy a jugoszláviai csekély számú evangélikusok ne szakadozzanak széjjel nyelvek szerint, hanem kart karba fűzve, vállat vállhoz téve egyek legyenek in necessariis. Ezen elhatározásunk mellett kiltartottunk akkor is — s inkább támadásokat álltunk ki, anyagi veszteségeket viseltünk el, — midőn a slovák atyafiak kísértettek bennünket, hogy álljunk melléjük.

Álláspontunkban és állhatatosságunkban még megerősített bennünket a »Gustáv Adolf Egylet«

podári. Tilaj Bálint té polo'záj vidöcsi, je vsze pre-razmo. Vido je ka navolni szíroticsov rúd 'ze bogme vö sztoji z-híze.

— Drága 'zenszka, jasz'bi zdá 'ze sô, ali znáte ka szem szi zmiszlo, — gori sztanovsi, gotov na szlobô jemánye: — Tak szem szi zmiszlo, ka teva dvá szíroticsa z-szebom odpelam. Csi 'ze ednôk nemajo ocsé, jasz bom nyima ocsa. I escse 'zené szrdcé tüdi vszígdar za dëte szkumnê, naj je tak má, csi nyê ga 'ze ovak nedá Bôg. — Tak miszlim, ka do primeni v dobrom meszti.

— Oh, moj golôb, da veliko dobrôto vcsínis z- nevolnimi szíroticsi i escse z-menov tüdi, z-szirôtov, osztávlenov sztárov 'zenszkov! — sze je pokrila Magda vu velikoj radoszti med hválenyom, z-kuznatimi ocsámi na gosztá sinyek. Bos íze vido, ka te Bôg blagoszloví z-obema rokama i blagoszlávlala bom te escse vu groba práhi. Kapa escse moja szírotá Ágica tam zgoraj vu nébi!

Na té szlédnye zezávanye szo sze i v-Bálinta ocsáj szkuze pobüdle. V krâ sze je obrno i z-rokami szi je meno ocsi.

— No ali zdá 'ze hodmo! Jeli te sli z-menom deca?

— Sli do, kabi nebi sli! Sli do pa escse kak radi, jeli moje picike? Tam de vam tak dobro, da bi v-nebészaj bilê! No preci vama vküper zvézem balc! je teklo z-sztäre 'zenszka blá'zene obcsütnoszti govorénye i kak je Winter Náci pá kre obloka sô, sze nyemi je escse lüsnê naklányala.

Szlobôjemánye sze je szpunilo. Mála Ágica sze je ednomalo zajökala, ali tém bole Magda mati. Do vilicni dvéric je nesztanoma zgányala, ka csi sze nyê zdá nerazpocsi szrdcé, te nyê nigdár nika nede. Ali hvála Vísnyemi, babice bolécese szrdcé sze je nê razpocsilo, tém bole nê, ár je Bálint edno nôvonóvéno sztotko nyê ponüdo z-güncseszke sume — na gosztüvanye sztroske. Dale.

nagyérdemű elnökének, Dr. Rendtorff profeszornak, egy hozzánk intézett adományokat megköszönő levele, amelyben a többi között ezt írja:

»Wir freuen uns über die Bruderliebe der dortigen Evangelischen umsomehr, als leider Gottes — nicht durch unsere Schuld die einst so herzlichen Beziehungen unsers Vereins zu den Gliedern des slavischen Protestantismus durch die Ereignisse des letzten Jahrzehntes eine schlimme Störung erfahren haben. Wir halten unsererseits über alles auch an andern Stellen Erlebte hinweg den Willen fest, die Glaubensgenossen der Diaspora unserm Beruf gemäss mit Wort und Tat in ihrem Bekenntniss zum Evangelium zu stärken, gleichviel in welcher Zunge ihnen dieses verkündet wird.«

Nagy örömmel vettük a velükibeckereki tót egyházköziségnek a mi álláspontunkat igazoló azt a határozatát, hogy nem helyeselheti azt az igyekezetet, amelynek célja a mi S. H. S. királyságbeli ág. hitv. ev. egyházunk nyelvek szerinti szétdarabolása. Ettől a határozatból a józan belátás felülkerekedését, a lelkiismeret ébredését olvastuk ki és azt a boldogító reményt, hogy talán mégis-mégis hamarosan együtt lesznek ismét az összes hazánkbeli evangélikusok.

A zsinat megnyitása alkalmával tartott banketten ennek a lapnak a szerkesztője és ezeknek a soroknak az írója pohárköszöntőjében szívesen és őszinte szívvel biztosította az elnökséget és a német többséget a prekmurjei evangélikusok készséges és hűséges támogatásáról.

Hogy régi hazánkban az ev. egyházegyetemnek odaadó tagjai voltunk, az minden kétségen felülálló tény.

Hogy idegen országokba szakadt hitsorsosaink minderről a helyi gyülekezetnek legodaadóbb hívei, arról lapunk múlt havi számában hozott egyik cikkünkben tettünk említést.

A testvéri egyetértés és közös munka ily szép kezdete és bizonyágai után igen sajnálatos volt és mint hideg zuhatag hatott az egyik Jugoszláviai német nyelvű egyházi lap „Neues Leben“ f. é. júl. havi számában Lohmann, a lap szerkesztője, aláírásával „Laienerwartungen von der Synode“ c. cikke, amelyben cikkíró kérdőre vonja a németeket, miért vették maguk közzé a prekmurjei evangélikusokat is. Kitésséssel minket az eddigi kapcsolatból, mert mi szlávok vagyunk és bizonyára másképp (?) gon-

dolkozunk az evangéliumról és az egyházzal, mint ők. Menjünk mi már most a slovákokkal, mert előbb-utóbb ugyis odamegyünk. Ok németek maguk akarnak lenni, mint Csehszlovákiában vannak és az erdélyi szászok.

Csehszlovákiában, mint Dr. E. Schmidt főesperes írja, politikai és hatalmi motívumokból a slovákok vezető embereinek »árulása« idézte elő a szakadást. A slovákok voltak tehát okai annak, hogy a közösség megszűnt. Erdélyben a múltban többször történtek lépések, hogy a szászok is csatlakozzanak a magyarhoni egyházegyetemhez. Az evangélikus egyháznak bizonyára nem csekély kárára azonban az egyesülés nem jött létre.

Különben a cikkíró nézeteivel részletesen nem is szándékszunk foglalkozni. Hisszük, hogy egyházkerületünk egyetlenegy vezető embere sem azonosítja magát azokkal, hanem teljesen elítéli Lohmann ezen különcködő és a békés egyetértést és együttműködést zavaró véleményének egyházi lapban való megjelentetése miatt.

Lohmann urnak tapintatlanságáért készek vagyunk meg is bocsátani, mert tudjuk, hogy mennyire ekstra természetű ember. Észrevettük akadékoskodó, kákán is csomót kereső természetét már a múlt évi egyházkerületi közgyűlésen. Mégjobban megbizonyosodtunk erről a zsinat első ülészaka idején, amikor az egyházi alkotmánytervezet majd mindegyik §-nál különjavaslatokkal állt elő. Lapjában is többször olvashattunk különcködő cikkeket. Hagytuk azonban szó nélkül azokat. Ezuttal mégsem tehetjük azt, hogy lapunkban is vissza ne utasítsuk Lohmannak az evangélikus összetartózándóságot negligáló és a hittestvéri szeretetet mélyen bántó cikkét.

Ezidén a gályarabok szabadulásának 250-ik évfordulóján ismét elolvastam Ruyter tenger-nagynak a gályarabokhoz bucsuzásul intézett szavait: „... eltípor a közös elleség, ha ti egyetértés helyett versengtek egymással. Menjtek és igyekezzetek kiki övéinél arra, hogy hazamenvén egyek lehessetek; ennél kedvesebb hálát sohasem nyerhetnék tőletek«. Gondolkozzék minél többet Lohmann ur is ezeken a szavakon és hiszem, hogy azután in necessariis unitas-ra fog törekedni és hogy in omnibus charitas fogja vezérelni és nem szeretetlenség, mint az említett cikkében.

Adja az egyház Ura bőséges áldását egyházunkra és serkentsen mindnyájunkat olyan irányu munkálkodásra, hogy mielőbb beteljesedjék Üdvözítőnknek ez a kérése: »Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem» Atyám, és én te benned«. A megdicsőült Krisztus segítse drága evangélikus egyházunkat ezen egység felé!

Puconci, 1926. aug. 7.

LUTHÁR.

Rázlocsní máli glászi.

Radoszti glász. Szküsávanye vász je drúgo escse nê zgrabilo, nego cslovecse. Veren je pa Bôg, kí nenihá vász szküsávati vise, kak morete prenosziti, nego vcsiní szküsávanyi i vöidênnye, da je morete zneszti. (I. Kor. 10, 13)

Oszobni glászi. Ellenberger Erik dühovnik v Požegi szo odebráni za dühovnika v Novoszelo (pri Vinkovci). — V ednoj prvêsoj numeri nasega líszta szmo naôpacsno prineszli glász, ka szo v Ljubljano za dühovnika odebráni Lang János z Mramoraka. Ljubljanszki verníki szo szí z-ednov volov Becker Mihály a z Nove Sove (Bácska) pôzvali za nôvyoga dühovnika. Vu Beckeri ljubljanszka fara vrêdnoga csloveka dobí za szvojega dühovnika. Becker szo nam prekmurszkim evangélicsánom prevecs dober priátel i gotov zagovorník. Vu nasem Líszti szo sze oni szpomínali z Wagner predszedníka. — Skalics Sándor teologus szo szrecsno i zdravo domo prisli z-Leipziga, gde szo zvršili vcsenyé szvoje. Za eden krátek csasz dolidenejo szlednyen egzámen szvoj, po sterom goriposzvetseni bodo za dühovnika. Dobímo tak naszkori edno novo môcs i pomôcs na dela presztor cêrkvi nase.

Evangélicsánszkoga szvêta zavézka poszlanci v Jugoszláviji. Juliusa 9. szo visziki gôszti prisli v naso drúzavo. Evangélicsánszkoga szvêta zavézka tríjé vodécsi poszlanci, Dr. Morehead i Dr. Boe amerikanszki univerzitetni profeszorje, pa Dr. Jörgensen dánszki vszeucselisca profeszor, szo meli tanácsivanye v Novomszádi z-voditelmi nase cêrkvi. Wack si-

nyor szo szpoznati dáli v szvojem pozdrávnóm govori sztávo evangélicsanov v SHS králevcsini. Dr. Popp sinyor szo pozdravili gôszte vu iméni 'zinata. Dr. Morehead szo presztrano naprêdáli delo i náloge evang. szvêta zavézka. Potom szo temeljno razprávlali od bívoszti i od organiziranja cêrkvi nase eti. Pri toj prilíki szo sze vsze hvále vrêdno szpomínali Dr. Popp sinyor z-prêkmurszki evangélicsánov verevrêloszti vu preminôcsem, za cajta prôtireformácije i vu vezdásnym. Becker dühovnik szo vu szvojem pizszenom naznanenyi (stero dolistampano príde vu zvônszke országe) tüdi vözdignoli nasega lüdsztva cêrkvi lübézeni verevrêloszt. Veliko inteszzeranye i szimpatio do nász szo zbüdili nasi dobri prijátelje pri tê visziki gôsztaj. Juliusa 10. szo gôszti v Beograd potüvali i szo v minisztrsztvi vere drúzali tanácsivanye. Zagvüsajôcs cêrkev naso morálne i materiálne pomôcsi szvêta zavézka szo odpotüvali od nász tê gôszti.

Drúga szejá 'zinata. Od augusztusa 17. do augusztusa 27. bode drúzána v Novomvrbászi drúga szejá 'zinata. Kak nam je znáno, na toj szejí 'zinata tao vzeme z-nase sinyoríje nê szamo vszê 6 dühovnikov zavüpnikov, nego ravno telko szvetszki poszlancov tüdi. Pred 'zinat príde edno prevecs fontosno pítanye: od centrálne kassze. Od toga bode razpráva, ka bi vszi dühovnicke, doticsno kaplánje, leviti i kántorje glíhno plácso meli. Vê m szo vszi iszto vcsenyé meli i vszi iszto delo odprávlajo. Dühovnikov-kántorov vszi dohodki bi sze v cerkevno centrálno kasszo mogli notriplácšati i tá kassza bi placšüvala vsze dühovnike i kántore. Lêpo i ideálno bode to, csi de je mogôcse v-zítek posztaviti. Eden drúgoga bremen bomo noszili, kak tó apostolszka rêcs veli. Zakaj bi meo tisztí dolnyalendavszki dühovnik pétkrát ménye plácse, kak pa iszte kvalifikácije krízevzszi dühovnik i zaká more dônok tisztí dolnyalendavszki fárník 10—15 krát telko placšüvati na cêrkevne cille, naj kamcsi nikak sze goriobdrúzi fara! ? Ednoga organizmusa kotrige smo vszi, bojdimo glíhni vu jusaj i du'znoszta! Ob prilíki drúzánya 'zinata vszáki vecsér bodo vu cêrkvi vadlíványszka naprêdávanya, khorusno popévanye itd.

Dvê naszledüvanya vrêdnivi példi »popovszke laikoske szlú'zbe«. Z-vu Bácski szhájajôcszega cêrkevno líszta, »Grüss Gott« szmo vzéli szledécsi glász. Ka je ednók Jezus

velo szvojim vucsenikom : „Zétve je doszta, ali delavcov je malo,“ to szkznűjemo dneszden szkoron povszédik prí gmajnaj nasi Dönok indri, gde dühovnicke vsze delo nemorejo odprávlati, sze nájdejo leviti, kí verno sztrázo drűzijo, gde pa niti tē nega, tam nasi „laikosje“, nasi „szvetszki popevje“ sztánejo na nyihovo meszto. Na to gledocs ovo dvē példi. — Edna nasa varaska fara 'ze blűzi pō leta nema szvojeja dühovnika. Fare adminisztrátor je tjedenszko szamo ednok mogōcsi vu to gmāno prűdti. Gda je konfirmácije vcsenyá cajt priso, naprē sze je dalo pítanye : sto naj vzeme prēk to za naso cērkev, celo vu vezdásnyem, nateliko fontosno vcsenyé ? Inspektor gmāne, kí szi je pōleg drűgi pítany, nad tēm tűdi doszta trō glavo, je naszlēdnye nē najso drűgo razlo'zenyé, kak to, ka on szam vzeme prēk vcsenyé. I slo je, csi taki nē brezi 'zmécsav. Inspektor, kí je z-ednim trgovec, je dosztakrát mogo vcsenyé odlo'ziti na készni zvecsarek, ali na vecsér. Nyegovo trűdapuno delo je korunűvano z-lēpim őszvetkom konfirmácije k-Riszálam. — Ta drűga példa. Vu ednoj velikoj kath. gmāni edna mála, brez pasztéra bodōcsa, evangelicsanszka csrēda. 'Ze od nisterni lét mao jeszte tam eden szrēdnye sōle vucsitel, kí je nase vere. Od zacsétka mao sze je tē trűdo, naj vkűpeszprávi tam raztorjene kotrige nase cērkví. On drűzi zdā bo'ze szlűzbe. On je vcsio •letosz — tam 3 konfirmanduse na szpoznanye nase vere i historije nase cērkví i je je prípravo pravdobro k-konfirmáciji. — K-tema pozdignyenima példoma na priszpodobne jeli sze mámo mí eti v-nasoj sinyoriji zezávati ? ! 'Zaloszten faktum je, ka popovszke laikoske szlűzbe pri jáko mali vernikaj nasi nájdemo. Potrēbno je prevecs, naj na tō gledōcs z-recsjov ino djányom dobro példo kázejo nase cērkví szvetszki voditelje. Prōti zgoraj naprēdánima lēpima példoma me je pa celo ob'zalosztűlo to, ka vu premínōcsem leti szta nase sinyorije dvá dühovnika niti konfirmácije nē drűzala vu szvojoj fari. Dobro ino potrēbno bi bilo, da bi nasa sinyorija 'ze ednōk vékso pazko razpresztérála na to, kak sze szpunyáva eti-tam verevadlűvány-szko vcsenyé. Neszmimo pozábiti, ka mladēzen moremo navcsiti na szvéto vero naso. Szamo tak mo mogocsi praviti ēdnōk : Goszpodne, stere szi na nász zavűpao, z-oni je ni edem nē veszno. Od Krisztusa sze navcsimo vszi delat, do-

kecs je dén, ár na nase delo tűdi pride nōcs i tálehe prilika.

Zapotrēbno drűzimo goripozvati postűvani cstitelov, trsztcov i mestrov pazko na 1927-to leto znōva vōdáni „EVANG. KALENDARÍ“, steri je 'ze pod stampnyem, da gledēcsi na szvoji trstv podigávanye i rászűrjávanye, té prilike nezaműdijo, i v-nyem sze z-naznanűvanyem szpoznati dájo. Reklám je vszigidár na haszek trsztcí i mestri. Evang. Kalendarí je nájbole rászűrjeni i prijēten stamp v Prēkmurji i 'znyim nē szebicsni, nego obcsinszki dobrotivni cíl szlűzimo. Naznanűvanya cēna de od lānszke bole ponűzana, ár trstva bo'znē idejo. Cstitelje pa dobűjo pá v-tom kalendariji szrdce obveszeljávajōcsa lēpa návucsna cstenyá.

Áldov reditelsztva na Diacski Dòm. V prvēsoj numeri szmo dokoncsali szpűsze od „Prēkmurja znameniti evang. mō'zov“. Naznanjamo nasim vernikom, ka szmo té 'zítka szpűsze kak prilűzbo Düsevnoga Lízta, tűdi dáli vōnastampati v poszebno knűzico Tak scsēmo obarvati vu sztálnom szpōmenki one mō'zé, kí szo za nász 'zíveli i za nász aldűvali szvoje lēpe düse dráge kincse. Vűpamo sze, ka szi to knűzico szprávi vszāka evang. hí'za. Dobű sze pri nasi dühovnikaj, kántorvucsitelaj i v Prēkmurszkoj Tiszkární. Cēna knűzici je 5 Din. Z té knűzice, i „Vsze je dobro, csi je konec dober“, z-knűzice, — vu steroj na 80 sztráni návucsne, vero krepēcse lēpe prípovēszti jesztejo i po nasem jeziki. — notripridōcsi dohodek reditelsztvo na Diacski Dòm aldűje Eti zamerkamó, ka szo edem nas veliki prijátel aldűvali tűdi na Diacski Dom vecs sztō falátov „Toldija“, tō prēlepo versusko prípovedávanye po Arany Jánosi szprávleno, stero szo nas nájdelavnēsi mogōcsnēsi szpēvnik, Kardos János obrűoli dolí na naš jezik. Tá kniga sze tűdi na iszti mesztáj dobű za iszto cēno.

Dári na Diacski Dòm : Bankó Ferencova Szebeborci 10, Zorko Stevan Predanovci 10, Verbán Ádám Gorica 4, Sostaréc János Szombathely 40, Kűhár Mariska Pucinci 50, Skrabán Jánosova Pucinci 50, Kűhár Stevan i Paula Pucinci

20, Skrilec Jánosova Pucinci 10, Skrilec Mihály Krnci 20, Szever Sándor Pečsarovci 10, Benkics Kálmán Pužavci 10 Din. Czipót Viktor z-Murske Sobote 10 Din. Z-Szebeborec Luthár Dezső i Etelka 10 Din. Z-Kermedína Sárkány Ferenc 100 Din. Vszém daritelom najtoplêsa hvála!

Szamovolni dâri na goridržánye i rászirjávanye Düsevnoga Liszta: Luthár Ádám Pucinci prov. za szek. 112*80 Din. Cipóth Viktor z-Murske Sobote 10 din. — Radi bi nadaljavali! Szrdcsna hvála!

Evang. sinyôrszki gyűlés, steri je za volo zgrablivoga betega skarlatice, junius 29-ga nê bio obdržáni, de szeptembra 8-ga držáni na Hodosi 'ze prvle z-vôszpíszanim redovêkom.

Evang. Diacski Dôm poszvetsüvanye, stero je za odzgora imenüvanoga betegá volo obdržáno nê bilô, sze bode szeptembra 12-ga z-ôszvetnim tálom zvršávalo. Na tô nedelo 'sze vsze gmâne pozovéjo v-Soboti k-vküpnój držánoj szlűzbi bo'zój. Na té ôszvetek szo Dr. Popp Filip zagrebacski sinyôr tüdi obecsali pridti. Veszelili sze bomo csi kêm vecs gôsztov bomo priliko meli pozdrávlati.

Áldov zahválnoszti. Vu záhodnoj Afriki, poszebnó vu lèpom Kameruni, sze 'ze doszta négerov obogatilo z kakao pôvanyem. Ali escse vecs je vrêdno, csi szo tê iűdje tüdi bogatêsi grátali po glásenyi evangelioma pri znotrêsnjoj vrêdnozti. Edno lèpo prigodko pripovedáva eden Bászelszki miszionárius, kí je pênezník bio toga tívárizsya. Eden den je k-nyemi prisao eden prestímani néger, kotriga csrnkavcov gmâne i právi: Moj goszpôd, jasz bi rad prineszao áldov hvále na miszion. — To me veszeli, odgôvoro je miszionárius. Ti je kakso radoszt dao Bôg? — Ja, pravo je te môz i prêk je dao miszionárosi pét engliszki funtov.

Ah, ercsé miszionáris, tô je lèpi áldov hvále, Bôg te blagoszlovi zatô! Szlobodno zvéim tüdi, kaksza radoszt te je doszégnoła? — O ja, edem tôvaj je prisao po nocsi vu hízo mojo i je odneszao edno kisto, vu steroj je 100 engliszki funtov bilô. — Miszionáris je csüdüvajôcs glédao na nyega, govorécsi nyemi, jeli je pa

tô zrok nahválo — O nê je hvále áldov odgovo-ro je csrnkavec, nego zató, ka je tát nê najsao ono drűgo kisto, vu steroj je 1,000 funtov bilô. Radi bi pravli cstitelom i vszem verníkom cêrkvi nase, idte i priszpodobno csinte! „Szlápovje i povôdni tvoje sze po meni vála-jo“. (42. Zsolt. 8.) Ete recsi 'zoltárszkoga szpêvni-ka szo prihájale i nam vu vűszta nasa.

Zgűbili szmo doszta. Ali znáno je nam, ka vu drűgi krajinaj, pri velki vodí-naj prebivájôcsi szo zgűbili blágo i vsze, ka je drágo, gôli 'zitek szo szí komaj rê-sili. Vu vidényi nasega ménsega zgűbics-ka bojdimó zahválni prôti Bôgi! Prinásajmo áldov hvále onim, vu cágloszt szpádnyenim na pomôcs! Neszpozábmo sze pa tüdi z-nasega Diacskoga Dôma, steri je bár gorizozídani, ali tézi nász ve-likí dűg na nyem!

Nas Diacski Dom.

Natüren szpísz daritelov.

(II. Korinth. 8. 1—15.)

Eden pokojni pűspek szo opomínanye na álmotvo za rávno tak fontosni tao držali pri bo'zój szlűzbi, liki predganye. Vadlűvali i vszili szo, ka darüvanye osznovlájôcsi i plemenitécsi nászlad má. Mí tüdi tak vzememo nas Diacski Dom. Nê je szamo zató fontosen, ár vu szlűzbi szmílenoszti sztojí. Tüdi nê szamo zató, ár je jedino takse obcsinszko dugoványe 25.000 lűdi, stero vszákoga intereszêra. Ali fontosni je tüdi zató, ár osznávla plemenitoszt dáva i evangelizêra. Darüvanya nájneposzrednyenêsi blagoszlovleni nászlad je tô, z-sterim nazájdotíka darovníka.

*

Té osznávlanjôcsi nászlad darüvanya tak posztávimo vu pregled, ka darovníke vu zlôcse vtálamo. Med cstenyom najvszáki konstantêra, vu steri zlôcs hodi-i naj na tom bode, da kem prvle vu visizi zlôcs sztôpi.

1. Zacsximo pri oni, steri szamo zgízdoszti, z-márnoszti, gli z-bojaznoszti obercsenya darűjejo. Radi verjemo, ka med nasimi darovníki ji nega doszta taksi.

Szamo záto szpomenémo tó, ár je Goszp. Jezus tüdi szpomeno. (Mátaj 6, 2.)

2. Jeszte potom plemenito borenje. Razmimo pod tém tó, ka nisterne obsine, gmâne edna drúgo prehambati scséjo vu lübéznoszi. Pohváli tó Pavel apostol tüdi. (II. Kor. 8, 8.)

3. Vnógi darújejo z-szociálnoga previdénya. Csütijo, ka neglihno raztálanye vrédnoszi dosztakrát pobüdi szkuze, drüstvene nevole, vsztálno odúrnoszt. Té drüstvene nevole trbê poménsati, naj nepríde eszi tüdi ona povoden, stera je Rusziszki-ország poplavíla.

4. Jesztejo, kí záto darújejo, ár csütijo, ka je nyé Bóg obílno blagoszlovo i tó scséjo zahváliti. Dodsza nasz je dóbilo telovne, materiálne, ali dühovne blagoszlove, dajmo mí tüdi szíromákóm, szíroticsóm. Vnógi szmo v'zívali dühovno i telovno dobróto vu evang. szrédnyi soláj, podpora pri vcsenyej na viziki soláj, bojdmo napomócs oním, kí sze zdâ scséjo, vövcsíti.

5. Prídejo potom prerazmécs szíromácke, kí szo britko verdenoli, ka je szíromastvo, nevóla, zmenkanye. Té szo nájobílnési darovnici, né ednók szvoj szledjen falácsicsek tüdi tádájo. (II. Kor. 8, 2.)

6. Darúvanya nájsztarêsa vretina je grêha znánoszt. Bogá szem zbantúvao. Morem pomírjanye iszkati z-niksim velikim áldovom. Ábrahám je szvojega szinú scseo goríaldüvati. Fönicsizke materé szo szvojo 'zivo deco metale notri vu ognjeni trbüh Molocha. Szledi szo zacsnoli tó aldüvanje na pêneze preobrnóti, (Zakeus) i vezdásnyi cslovek tüdi vecskrát tó formo zapopádne. Placsúje, darúje, lehko niti szam nezná, ka záto, ár csütí, ka je grehsnik. Kem vecs darúje, k-tem bole za malo szpozna, ka je dao. Escse vecs . . . escse vecs . . . i tó 'zelénye pripela v nájvisisi zlócs.

7. „Szamoga szébe dam tá.“ Ovo, sze szmo príslí. K-nájvéksemi, odlocsílnomi sztopáji nasega 'zítka, k-nájvisisój, nájszetésoj formi darúvanya, ka jedíno more pomíríti szrdce nase. Szamí szebé dámo prvle Goszpodní. (II. Kor. 8, 5.)

Ovo tó szo zlócsi darúvanya. Bratje, neposztante tecsasz, dokecs neprídede vu nájvisisega. Na nase lübéznoszi násztave

nê vécs nego bôgse dáre proszimo. Takse dáre, steri z-bóksi szrdc, z-poszvetšeni szrdc, z-prêkdáni szrdc zhájajo.

Posta.

Eden cstenyár. Pítate, ka je tó, ka nenájdete nigdár vu nasi csaszopiszaj kak-sega cika od nisterni dühovnikov, kántorvucsítelov i szvetszki vodítelov nasi? Nê radi moremo vani ete odgovor dati: to je á'zianszka nemárnoszt, lengyelszko ráz-novlecsenyé i zmenkanye obsüténya du'z-noszi vu vezdásnyi te'zki razmeraj nasi. — Fliszár Koloman Chicago. Vsze je vrédi. Poszlani edem dolár szmo na Diacski Dom obrnoli. Hvála i topeo pozdráv! — M. S. Bpest. A naptárák árát és adományodat D. Lisztre nagy köszönettel vettük. Sok meleg üdvözet! — Szmodis Stevan Pevth-Amboy. Escse pred vüzmom szte poszlali nam 2669.10 Din. Proszimo odgovor, na kaksí cil naj abrnémo to sumo? Z-isztinszkim pozdravlényom!

Tr'ztvo. Kereskedelem.

Blágo — Áru.

LJUBLJANA: aug. 7.

100 kg.	Psenica—Buza	Din.	310—350
» »	'Zito—Rózs	»	200—
» »	Ovesz—Zab	»	170—
» »	Kukorica	»	175—
» »	Proszó—Köles	»	200—
» »	Hajdina	»	255—
» »	Szenó—Széna	»	50—80
» »	Graj—Bab csres.	»	370—
» »	zmésan—vegyes bab	»	150—
» »	Krumpli	»	60—
» »	Len. sz.—Lenmag	»	—
» »	Det. sz.—Lóherm.	»	2100-2500

BENKO: aug. 7.

	1 kg.	III.	II.	I. prima
Bikóv.)	Bika	6.—	7.—	8.— 8.25
Telice	Üszó	5.—	6.—	7.— 8.—
Krave	Tehén	1.50	3.—	5.— 6.—
Teoci	Borju		9.—	10.—
Szvinyé—Sertès			—	15.—
Mászt I-a—Zsirl-a.			22.—	30.—
Zmócsaj—Vaj				30.—
Spê—Szalona				25.—
Belice—Tojás 1 drb.				0.75